

EL SENTIT DE LA FE EN JESUCRIST AVUI

El problema més gros no és, en principi, el sentit de la vida de l'individu, sinó el sense sentit de la tragèdia de la realitat, dins de la qual la vida personal adquirirà sentit o no sentit. Des d'aquest punt de vista la més gran urgència per a la fe no és la desmitificació, sinó la des-pacificació del Crist: que no ens deixi en pau davant de la misèria de la realitat, i també, la seva des-ido-latrificació: que en el seu nom no es pugui oprimir la realitat.

Però, aquells que van als evangelis per trobar més o menys informació factual sobre Jesús insisteixen que aquests no mostren, en definitiva, la història de Jesús, sinó que són textos tan teologitzats, en principi, com els altres escrits del NT. La resposta dels evangelis va en una doble direcció: és cert que no es pot historitzar Jesús sense teologitzar-lo, però és també cert –i en això està el que és més específic dels evangelis– que no es pot teologitzar Jesús sense historitzar-lo. Presentar la història de Jesús, per molt teologitzada que estigui, és la millor manera d'oferir veritat i concreció a la fe, i ànim a la vida del creient. >

J. SOBRINO

El Jesús de la Història, el Crist de la Fe. Aquesta tensió és sempre present entre les persones creients. En aquest Creixem n. 1 que us presentem, posem l'accent en confrontar les nostres pors per seguir Jesús amb llibertat.

Kruzifix (Stefan Strumbel)

creixem
DOCUMENT D'ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

Podem accedir a la veritable figura de Jesús? O aquesta queda desdibuixada per la construcció teològica que les primeres comunitats en fan? Com entenem la dignitat, la llibertat i la justícia a partir de la figura de Jesús? Quines són les nostres dificultats per seguir-lo?

Metodològicament els evangelis són la construcció narrativa de la vida de Jesús (Jesús de la Història) que fan les primeres comunitats des de la fe en Crist (experiència de la mort i la resurrecció). Només tenint en compte això es pot salvaguardar la veritable fe en Crist (Jesús-Crist) davant aquests perills:

- Si traiem Jesús de la HIS-

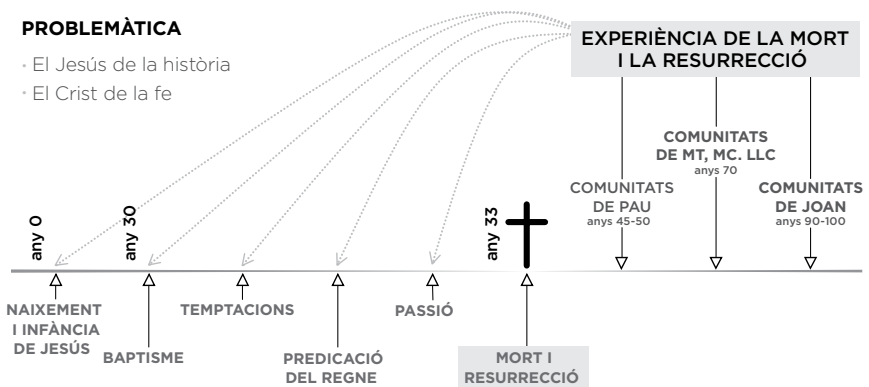
TÒRIA i ens quedem amb el Crist de la FE, podem arribar a confessar un Crist que no s'assembla gens a Jesús, fins i tot que sigui contrari a Jesús.

- A partir d'aquí es poden presuposar conceptes diferents per al cristianisme, de Déu (què entenem per Déu?) i d'home (què entenem per home?).
- Per tant, el procediment metodològic més operatiu és veure Crist, en un primer moment, des de Jesús i no a l'inrevés. Jesús és el millor camí vers el Crist i la seva millor salvaguarda.

El descobriment existencial, en la praxi diària, que aquell Jesús que va viure i morir és el mateix

PROBLEMÀTICA

- El Jesús de la història
- El Crist de la fe

que va ressuscitar (Crist) és el que porta a anomenar-lo **Je-sús-Crist** i identificar-lo amb el **Fill de Déu** i amb tots els altres títols atribuïts a Ell (Déu/home). A partir d'aquí és produirà la teologització de la figura de Jesucrist. Bàsicament, les primeres comunitats (veure quadre adjunt) projecten en tots els episodis de la vida de Jesús (el Jesús de la Història) l'experiència nuclear: la mort i la resurrecció (el Crist de la Fe). Des del Jesús de la història donem contingut (opció amorosa de tots des de la perspectiva dels més pobres i malalts) al Crist de la fe (que **mor per aquest motiu** i ressuscita).

LA IDENTIFICACIÓ AMB JESUCRIST

L'hermenèutica (interpretació) existencial va ser possible a partir de la praxi. El NT ens dona testimoni d'aquesta qüestió: només ens podem relacionar i identificar totalment amb Jesucrist a través del seguiment, igual que en les primeres comunitats.

En el seguiment del **Jesús de la història** estarem avesats a fer l'experiència vers els més pobres i malalts. Nosaltres mateixos ens

La llibertat consisteix a superar les nostres pors i viure vitalment en funció del gran manament en la direcció de les benaurances: cal morir per trobar la vida

hi descobrim, empàticament posicionats, volent transformar la **nostra realitat** dignificant-la (perquè estem en **COMUNIÓ** amb els pobres i malalts). És una actitud/manera de ser/posicionament davant de la vida que ens permet d'assaborir l'experiència del Crist. Aquesta es fonamenta en el fet de viure d'una manera concreta la igualtat en la dignitat, esdevenint el motor de la justícia que donarà contingut a la nostra llibertat. Aquesta, la nostra llibertat, es converteix necessàriament en un instrument en funció de la justícia-dignitat final. Perquè hem entès, en el seguiment del Jesús de la Història, que tots som Fills de Déu i, per tant, mereixem ser-ho. La realitat està trencada i cal restaurar-la. >

L'experiència vital així viscuda, producte del seguiment (praxi) del Jesús de la Història, ve empeltada d'una segona experiència incrustada, també, en tot el NT. Aquesta és l'experiència nuclear del Crist de la Fe (la Resurrecció lligada amb la Mort). És també una experiència vital que ens permet entendre que la VIDA és una relació intrínseca entre la vida i la mort en la qual la mort és vençuda. Experiència vital, que ateny tota la nostra existència, que ens fa sentir lliures en la mesura que ens fa confrontar a les nostres pors superant-les.

La por serà ara la gran enemi-ga. Les pors que ens porten a demandar seguretat (tenir-poder-glòria) ens allunyen d'aquesta manera de viure, i la nostra racionalitat (apostar per sobreviure negant moltes vegades la nostra dignitat i la dels altres en la despreocupació pels més pobres, és a dir, de nosaltres mateixos), ens va tallant les ales de la llibertat, és a dir, ens allunya del fet de ser Fills de Déu.

Però, la Fe és el convenciment que tota mort (fracàs...) produ-

eix vida. En **Jesús-Crist**, tenim la finalitat de la nostra existència (el Jesús de la Història) i tenim la força que possibilitarà la construcció de la nostra finalitat: la Llibertat en tant que la Mort és vençuda per la VIDA (experiència del Crist). ■

Textos recomanats

Mt 3, 1-17; Mt 4, 1-11; Mt 5, 1-12;
Mt 8,22; Mt, 9, 5; Mt 22, 36-40; Mt, 26, 36-46; Mc 4, 36-41; Lc 12, 49-51; Jn 12, 24

.: Propostes de treball (personal o de grup)

- Inserir les cites recomanades en el text del díptic.
- Saber trobar en cada un dels textos dels evangelis l'empremta de l'experiència de la **Mort i Resurrecció (Mort-Vida / Fracàs-Vida) del Crist de la Fe** de les primeres comunitats.

BIBLIOGRAFIA

METZ, J.B. *La Fe, en la Historia y la Sociedad: esbozo de una teología política fundamental para nuestro tiempo*. Cristiandad, Madrid 1979.

SOBRINO, J. *Jesucristo liberador. Lectura histórico-teológica de Jesús de Nazaret*. Editorial Trotta, Madrid 1991.